

2008. december 18., csütörtök

3. A tagállamok közötti együttműködést célzó megfelelő intézkedéseket kell végrehajtani a Hágai Egyezmény szerint rendelkezésre álló eszközök alapul vételével.
4. Egységes közösségi formanyomtatványokat kell kidolgozni a védelmi intézkedésekkel kapcsolatos tájékoztatás, illetve az ilyen határozatok köröztetésének, elismerésének és végrehajtásának megkönnyítése végett.
5. Európai uniós szintű egységes formanyomtatványt kell kidolgozni a cselekvőképzetlenséget kimondó határozatok esetére, ezáltal biztosítva hatályukat az összes tagállamban.

B. A JAVASOLT LÉPÉSEK

1. kéri a Bizottságot, hogy amint elegendő tapasztalat gyűlik össze a Hágai Egyezmény végrehajtásáról, az EK-Szerződés 65. cikke alapján nyújtson be a Parlamentnek a tagállamok közötti együttműködést erősítő, illetve a felnőttek védelmére irányuló, a cselekvőképzetlenséget kimondó, valamint az állandó megbízottakkal kapcsolatos határozatok elismerését és végrehajtását javító jogalkotási javaslatot.

A béke megszilárdulásának és állam építésének kilátásai a konfliktus utáni helyzetekben

P6_TA(2008)0639

Az Európai Parlament 2008. december 18-i állásfoglalása a béke megszilárdításának és az állam kiépítésének fejlesztési kilátásai konfliktus utáni helyzetekben (2008/2097(INI))

(2010/C 45 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1907. évi hágai egyezményekre, a négy 1949-es genfi egyezményre és 1977. évi I. és II. kiegészítő jegyzőkönyveikre,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) valamennyi emberi jogi egyezményére és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel az 1966. évi polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, és az ahhoz csatolt két fakultatív jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, különösen annak 1. és 25. cikkére, valamint a VII. fejezet 39. és 41. cikkére,
- tekintettel az 1945. évi emberi jogok európai egyezményére és az ahhoz csatolt öt jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely a szegénység megszüntetése érdekében a nemzetközi közösség által együttesen megállapított kritériumként rögzíti a millenniumi fejlesztési célokat,
- tekintettel az ENSZ közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló 2005. október 24-i, 60/1 sz. határozatára, és különösen annak a népeknek a népirtással, a háborús bűnökkel, az etnikai tisztogatással és az emberiség elleni bűncselekményekkel szembeni védelme iránti felelősségvállalásról szóló 138–140. bekezdéseire,

2008. december 18., csütörtök

- tekintettel az ENSZ békefenntartó és béketeremtő beavatkozásaira Kongóban (1962), Namíbiában (1988), Salvadorban (1992), Kambodzsában (1992), Szomáliában (1992), Jugoszláviában – Szerbiában, Horvátországban, Boszniában (1992–2002), Haitin (1994), Kelet-Szlavóniában (1995–1998), Koszovóban (1999), Sierra Leonében (1999), Kelet-Timorban (1999), valamint az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság vezette iraki, valamint a NATO ISAF-vezette afganisztáni misszióra (2001),
- tekintettel a legutóbb az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa 1/2006. számú határozatával ⁽¹⁾ módosított, Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai (AKCS-országok), másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás) ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án aláírt, az Európai fejlesztési politikáról szóló, „Az európai konszenzus” című közös nyilatkozatra ⁽³⁾, és különösen a II. rész 3.3. szakaszában ismertetett olyan átfogó kérdésekre mint a demokrácia, a jó kormányzás, az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, a gyermekek és az őshonos lakosság jogai, a környezet fenntarthatósága, valamint a HIV/AIDS elleni küzdelem,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusról szóló közös nyilatkozatára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközeinek létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾ (fejlesztési együttműködési eszköz (DCI)),
- tekintettel az Afrika–EU stratégiai partnerségre: az EU–Afrika csúcstalálkozón 2007 decemberében elfogadott közös Afrika–EU stratégia,
- tekintettel az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsa 2007. november 19-i ülésének a Nyugat-Balkánról szóló következtetéseire,
- tekintettel az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsának a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekről szóló európai uniós iránymutatásokkal kapcsolatos 2008. június 16-i következtetéseire,
- tekintettel az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsa 2006. november 13-i következtetéseire a nemek közötti esélyegyenlőségnek és a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése elvének a válságkezelésben való előmozdítására vonatkozóan,
- tekintettel az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsának az EU Afrikával kapcsolatos stratégiájáról szóló 2005. november 21–22-i következtetéseire,
- tekintettel a konfliktusokat követő újjáépítésre és fejlesztésre vonatkozó afrikai uniós politikára, amelyet az Afrikai Unió 2006. június 25. és július 2. között Banjulban megrendezett csúcstalálkozásán fogadtak el,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (DAC) törekény helyzetű államokkal foglalkozó csoportja által támogatott és a DAC 2007. április 3–4-i párizsi magas szintű ülése által elfogadott, a bizonytalan államokban és helyzetekben történő megfelelő nemzetközi fellépésre vonatkozó tíz alapelvre,

⁽¹⁾ HL L 247., 2006.9.9., 22. o.

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 25., 2008.1.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2008. december 18., csütörtök

- tekintettel a biztonsági ágazat reformjára és a kormányzásra vonatkozó OECD/DAC iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én Brüsszelben elfogadott Európai Biztonsági Stratégiára,
- tekintettel az ENSZ főtitkára 2004. évi, a konfliktusos és konfliktus utáni társadalmakban a jogállamiságról és az átmeneti igazságszolgáltatásról szóló jelentésében ⁽¹⁾ az átmeneti igazságszolgáltatásra vonatkozó meghatározásra,
- tekintettel az Európai Bizottság által az Európai Stabilitási Eszköz keretében létrehozott, az eseti törvényszékek és az átmeneti igazságszolgáltatási kezdeményezések világszerte történő támogatására létrehozott 12 millió eurós finanszírozási keretre,
- tekintettel „Az EU bizonytalan helyzetekre adott válasza felé – a fenntartható fejlődés, stabilitás és béke érdekében történő, nehéz körülmények közötti kötelezettségvállalásról” című, 2007. október 25-i bizottsági közleményre (COM(2007)0643),
- tekintettel a fejlődő országokban kialakult törekény helyzetekre való uniós reagálásról szóló 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság COM(2001)0211 számú, a konfliktusmegelőzésről szóló közleményére, valamint az EU erőszakos konfliktusok megelőzésére irányuló programjára, amelyet az Európai Tanács 2001 június 15–16-i göteborgi ülésén fogadtak el,
- tekintettel az EU elnökségének az ENSZ-hez címzett 2004. október 6-i, „A jogállamiság és az átmeneti igazságszolgáltatás konfliktusos és konfliktus utáni társadalmakban” című nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2006. december 11-én elfogadott, a lefegyverzés, leszerelés és újbóli beilleszkedés (DDR) támogatására vonatkozó uniós koncepcióra,
- tekintettel a Bizottság 2001. április 23-i, „A segélyezés, a rehabilitáció és a fejlesztés összekapcsolása – értékelés” című közleményére (COM(2001)0153),
- tekintettel az EU–Afrika kapcsolatok aktuális állásáról szóló 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 3937/07. sz. határozatára és Politikai Bizottsága 2007. júliusi, az AKCS-országok természeti erőforrásainak kiaknázásával összefüggésben a jó kormányzásról, az átláthatóságról és az elszámoltathatóságról szóló jelentésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. határozatára (UNSCR 1325) és a polgári személyek ellen konfliktushelyzetekben elkövetett nemi erőszakról szóló 1820. sz. határozatára (UNSCR 1820),
- tekintettel a „Közös EU–Afrika stratégia tervezetére”, amelyet az EU–Afrika miniszteri trojka 2007. május 15-én tartott nyolcadik ülésén hagytak jóvá Brüsszelben,
- tekintettel az EK-Szerződés 177–181. cikkeire,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, illetve a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0445/2008),

⁽¹⁾ (S/2004/616).

⁽²⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 460. o.

⁽³⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 633. o.

⁽⁴⁾ HL C 254. E, 2007.10.26., 17. o.

2008. december 18., csütörtök

- A. mivel a konfliktushelyzetet maguk mögött hagyó országok felében öt éven belül ismét konfliktushelyzet alakul ki, és becslések szerint a világ legszegényebbei közül 340 millióan élnek törekeny államokban, mert az erőszakos cselekmények megszűnése nem eredményez automatikusan szilárd és tartós stabilitást és fenntartható fejlődést;
- B. mivel a millenniumi fejlesztési célok egységes és időponthoz kötött célokat fogalmaznak meg a szegénység megszüntetésére; mivel 2010-re a világ legszegényebb népességének fele adott esetben olyan államokban él majd, amelyekben erőszakos konfliktus vagy annak kockázata áll fenn ⁽¹⁾;
- C. mivel a stabil és tartós államok építéséhez szükség van a kiválóságon alapuló és elszámoltatható, a politikai befolyástól és a korrupciótól mentes köztisztviselői karra;
- D. mivel az átlátható, elszámoltatható és professzionális biztonsági ágazat alapvető a békét és fejlődést előmozdító feltételek megteremtése szempontjából;
- E. mivel a biztonsági ágazat reformjának az átlátható, a polgári hatóságnak felelős és a közszükségletekre reagáló hatékony és legitim közszolgálat biztosítására kell összpontosítania;
- F. mivel a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek elterjedése hozzájárul a konfliktusok kialakulásához és a bűnözés fokozódásához; mivel 2006-ban a gyalogsági aknáknál által okozott regisztrált sebesülések háromnegyedét polgári személyek szenvedték el ⁽²⁾;
- G. mivel az erőszakos konfliktusok – a fejlődésre és az emberi jogokra gyakorolt végzetes hatások mellett – elriasztják a külföldi befektetőket, ami jelentős mértékben csökkenti a növekedést, elriasztva a gazdaságba és az alapvető szolgáltatásokba történő befektetéseket (egy közelmúltban megjelent jelentés ⁽³⁾ szerint a fegyveres konfliktus egy-egy afrikai nemzet gazdaságát 15%-kal csökkenti); miközben az egészséges magánszektor biztosíthatja végső soron a törvényes kormány számára a fenntartható bevételek alapját;
- H. mivel a hosszú távú stabilitás csak úgy érhető el, ha valamennyi érdekelt felet – beleértve a nőket és a kisebbségeket – bevonják a béketeremtésbe, a nemzeti kiegyezésbe és a nemzetépítésbe;
- I. mivel az igazságtételi és megbékélési bizottságok segítséget nyújthatnak a társadalmaknak a tömeges visszaélések örökségével való szembenézéshez, elősegítheti a közösségek és a korábban szemben álló felek közötti párbeszédet és hozzájárulhatnak a jövőbeni konfliktusok valószínűségét csökkentő igazságügyi, jóvátételi és reformintézkedésekhez;
- J. mivel a civil társadalom kialakulását lehetővé tevő intézményi keret az egyesülés szabadságán és a szólásszabadságon, valamint a törvény által védett szabad média létrehozásán alapul;
- K. mivel a fenntartható, jól működő állam erős civil társadalmat igényel, hogy az embereket megvédjék a hatalommal való visszaéléstől, és a túl erős végrehajtó hatalommal szembeni védelemhez szabad sajtóra van szükség;
- L. mivel a törekeny helyzetben levő államokat ösztönözni kell arra, hogy lehetővé tegyék a nem kormányzati szervezetek számára a túlzottan bürokratikus nyilvántartásba vételi jogszabályoktól és az olyan folyamatoktól mentes működést, amelyek akadályozzák a valóban hatékony civil társadalom kialakulását;
- M. mivel egy átlagos fejlődő ország 260 adományozó látogatását fogadja évente, és 2006-ban az adományozók összesen 70 000 segélytranzakciót irányítottak az összes fejlődő országba, és egy átlagos projekt nagysága mindössze 1,7 millió dollár volt;

⁽¹⁾ A brit Nemzetközi Fejlesztési Minisztérium számításai a *Global Economic Prospects 2006: Economic implications of Remittances and Migration* (Globális gazdasági kilátások 2006: az átutalások és a migráció gazdasági hatásai) jelentésben szereplő világbanki becslések alapján, Világbank, Washington, 2005.11.14.

⁽²⁾ Landmine Monitor Report 2007: Toward a Mine-Free World (Gyalogsági aknákról szóló ellenőrző jelentés 2007: egy aknamentes világ felé).

⁽³⁾ Safer World (Biztonságosabb világ), Oxfam, IANSA jelentés, 2007. október- Africa's Missing Billions (Afrika hiányzó milliárdjai).

2008. december 18., csütörtök

- N. mivel az EK fejlesztési együttműködési politikájáról szóló OECD/DAC 2007 szakértői felülvizsgálat megállapítja, hogy az EU-nak „országszintű programjai és projektjei részeként módszeresebben kellene konfliktuselemzést alkalmaznia azok hatásainak fokozása és a kedvezőtlen hatások elkerülésének biztosítása érdekében”;
- O. mivel az EU bizonytalan helyzetekre adott válaszairól szóló közlemény és a későbbi tanácsi következtetések, illetve a parlamenti állásfoglalás nyomán követéseként a Bizottságnak 2009-ben végrehajtási tervet kell készítenie a különböző uniós eszközök hatékonyságának értékelésére a biztonság és fejlesztés területén megvalósuló hatékonyságuk maximalizálása érdekében, figyelembe véve a „kísérleti esetek” tapasztalatait és a belőlük nyerhető információt;
- P. mivel a hat irányadó ország (Burundi, Bissau-Guinea, Haiti, Sierra Leone, Kelet-Timor és Jemen) kijelölésén túl a Bizottság, a Tanács, a Parlament és a civil társadalom között az EU bizonytalan helyzetekre adott válaszairól szóló fent hivatkozott bizottsági közlemény keretében folyó viták nem tették még lehetővé, hogy konkrét helyszíni intézkedéseket hajtsanak végre;
- Q. mivel a konfliktushelyzetben lévő országokban jelen vannak az európai vállalkozások és ott érdekeltségekkel rendelkeznek;
- támogatja az ENSZ által megerősített „Védelem iránti felelősséget” – amelynek célja a szuverenitás megerősítése, nem pedig aláaknázása – és hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak ezt magukra nézve kötelezőnek kell tekinteniük; hangsúlyozza, hogy a „Védelem iránti felelősséget” az emberek biztonsága előmozdításának eszközeként kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy a lakosság elleni népirtás, háborús bűncselekmények, etnikai tisztogatás és emberiség elleni bűncselekmények megakadályozásának elsődleges felelősségét maga az állam viseli, és megerősíti minden egyes kormánynak a saját polgárai védelméért viselt felelősségét; úgy véli azonban, hogy ott, ahol a kormányok nem képesek vagy nem akarnak ilyen védelmet nyújtani, a megfelelő fellépés felelősségét az egész nemzetközi közösség viseli; megjegyzi továbbá, hogy az ilyen fellépésnek megelőző és reaktív természetűnek kell lennie, és kényszerítő katonai erő csakis a legvégső eszközként alkalmazható; elismeri, hogy ez az emberi biztonság elvének egy jelentős új alkalmazása;
 - követeli az ENSZ akkori főtitkára, Kofi Annan 2000. évi, a Közgyűlésnek benyújtott jelentésében szereplő nyilatkozata végrehajtását: „az állami szuverenitás magában foglalja a felelősséget, és a lakosság védelméért viselt elsődleges felelősséget maga az állam viseli; ahol a lakosság polgárháború, felkelés vagy az állam bukása miatt súlyos sérelmet szenved, és a kérdéses állam nem hajlandó vagy nem képes ezt megállítani vagy megakadályozni, a be nem avatkozás elve átadja helyét a nemzetközi védelemért való felelősség elvének”;
 - úgy véli, hogy a béketeremtésnek és az államépítésnek két fázisa van: a stabilizációs fázis, amikor a hangsúly a biztonságon, a törvényes renden és az alapvető szolgáltatások biztosításán van; és az államépítés második fázisa, amely a kormányzásra és a feladatokat ellátó intézményekre összpontosít, azzal a kikötéssel, hogy:
 - a második fázis nem kezdődhet meg addig, amíg az ország nem stabilizálódik, mivel a stabilizáció előtt létrehozott intézmények a konfliktus jellegét tükrözik és nem azokat a jellemzőket, amelyek az ország szilárd és tartós békéjét szolgálják,
 - az államépítés fázisában fontos, hogy a kompromisszum az érintett nemzet polgárainak normáihoz és elvárásaihoz való igazodás érdekében, nem a beavatkozók eszményeihez való igazodás érdekében szülessen,
 - ahogy az államépítés fázisa halad előre, a beavatkozóknak át kell adniuk az egyes intézményeket a helyi hatóságoknak; ez az az időpont, amikor potenciálisan visszarendeződés fordulhat elő, és ezt el kell fogadni, feltéve, hogy ez a visszalépés nem befolyásolja alapvető módon az ország előrehaladását;
 - rávilágít a konfliktusok alapvető okai kezelésének fontosságára az EU harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéde és a fejlesztési együttműködési programok során, hogy olyan mechanizmusokat fejlesszenek ki, amelyek időben előre jelezhetik az államok bukásának jeleit a polgári erőszak olyan lehetséges előrejelzőinek vagy mutatóinak vizsgálatával, mint a történelmi megosztottság, az etnikai és törzsi sérelmek, a vallási konfliktusok, a jogtalanság és a szegénység; ebben az összefüggésben különösen hangsúlyozza új pénzforrások elkülönítésének szükségességét az alkalmazkodás és a környezetvédelem céljaira a klímához és a környezethez kapcsolódó konfliktusok kialakulása megelőzésének eszközeként;

2008. december 18., csütörtök

5. felhívja a Bizottságot, hogy a konfliktus-megelőzést átfogó témaként jelölje meg a fejlesztési együttműködésben, a konfliktusra érzékenység és konfliktuselemzés elveit pedig építse be és intézményesítse a meglévő és új politikáiban, az országos és regionális stratégiai dokumentumokban, valamint a külső együttműködést szolgáló valamennyi releváns pénzügyi eszközben;

6. emlékeztet arra, hogy a béke nem egyszerűen a háború hiánya, hogy nincs béke igazságosság nélkül, valamint hogy az ellenségeskedések beszüntetése nem jelent szükségszerűen biztonságot a férfiak és a nők számára; emlékeztet arra, hogy a konfliktusok megelőzésében, illetve megoldásában és a béke megszilárdításában milyen fontos szerepet játszanak a nők, és hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani egyenlő mértékű részvételüket és teljes bevonásukat a béke és biztonság fenntartására és elősegítésére tett erőfeszítésekbe;

7. szilárd meggyőződése, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni, hogy az alapvető szolgáltatások minimális színvonalát biztosítsák a konfliktus sújtotta lakosság számára, különös tekintettel az élelmiszerekhez, a tiszta vízhez és higiénés körülményekhez, a gyógyszerekhez és az egészségügyi ellátáshoz (ideértve a reprodukzív egészséget is) történő hozzáférésre és a személyes biztonság szavatolására; a legrövidebb távon a fenntarthatósággal kapcsolatos aggályokat az alapvető termékek és az alapszolgáltatások biztosításának kell alárendelni;

8. úgy véli, hogy a konfliktus utáni helyzetekben biztosítani kell a béketeremtés, a humanitárius segélyezés és a fejlesztési tevékenységek koordinációját a „Segélyezés, rehabilitáció és fejlesztés összekapcsolása” stratégiai keretének megfelelően, és biztosítani kell a következetességet a biztonság és a fejlesztés kapcsolatrendszerében;

9. szükségesnek tartja a nemek közötti egyenjogúság tekintetbe vételét a menekültek és az internált személyek ügyeinek kezelésekor, ideértve a menekülttáborok kialakítását is;

10. hangsúlyozza a polgári-katonai koordináció szükségességét; álláspontja szerint a konfliktus utáni helyzetekben a katonairól a polgári biztonságra történő átállásnak a gyakorlatilag megvalósítható kereteken belül a lehető leghamarabb meg kell történnie, továbbá a professzionálisan képzett nemzeti rendőrségnek fokozatosan ki kell egészítenie, majd fel kell váltania a nemzetközi erőket, biztosítva, hogy a konfliktusban érintett valamennyi csoport számára pártatlanul alkalmazzák a jog uralmát és a közigazgatási eljárásokat;

11. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy egyensúlyt teremtsenek a fejlesztési támogatás civil és katonai összetevői között, az alapvető infrastruktúra és a kormányzati szolgáltatások működésének garantálása érdekében, anélkül, hogy az újjáépítésre, a rehabilitálásra és a demokratikus és gazdasági folyamatok újbóli elindítására vonatkozó követelmények sérüljenek;

12. követeli az emberi jogok előmozdítását a hadsereg és a rendőrség számára biztosított emberi jogi képzés támogatásával (beleértve az emberi és polgári jogi kampányokat is a lakosság érintett részei számára), a rendőrségre és katonai rendőrségre vonatkozó nemzetközi normák megismertetését a katonai akadémiákon; a biztonsági személyzet magatartási kódexének létrehozását, elhatárolva a rendőrség és a hadsereg felelősségi körébe tartozó területeket, emberi jogi ombudsmani hivatalok és emberi jogi bizottságok létrehozását, valamint emberi jogi képzést a helyi hatóságok és köztisztviselők számára;

13. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlenül szükséges az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) katonai kapacitásának továbbfejlesztése azért, hogy az Európai Unió és tagállamai megfelelőbben hozzájárulhassanak a konfliktus utáni társadalmak stabilizálásához és fejlődéséhez;

14. életbevágóan fontosnak tartja az instabilitás okainak és a konfliktus utáni társadalmak problémáinak a civil és katonai intézkedések kombinálásával való kezelését; rámutat, hogy a helyszíni békefenntartó erők biztonsági garanciái nélkül a konfliktus sújtotta társadalmak esetében a stabilitás elengedhetetlen előfeltétele (vagyis a személyek és vagyonuk biztonsága) általánosságban nem teljesülhet;

2008. december 18., csütörtök

15. hangsúlyozza a biztonsági szektor reformja és a lefegyverzés, leszerelés és újra-beilleszkedés folyamatainak fontosságát, mivel ezek a tartós béke és a fenntartható fejlődés biztosításának kulcstényezői; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák a biztonsági szektor reformja uniós politikai keretének, valamint a lefegyverzés, leszerelés és újra-beilleszkedés támogatására irányuló uniós koncepciójának a helyszíni végrehajtását az EU e területeken végzett tevékenységei relevanciájának, következetességének és hatékonyságának növelése érdekében; kéri a biztonsági szektor reformja és a lefegyverzés, leszerelés és újra-beilleszkedés közösségi finanszírozásának növelését, külön hangsúlyt fektetve azokra az országokra, ahol az EU már bevetett EBVP-missziókat; kéri, hogy minden, az EBVP-műveletek támogatására irányuló, a biztonsági szektor reformjával, valamint a leszereléssel, lefegyverzéssel és újra-beilleszkedéssel kapcsolatos, közösségi finanszírozású konfliktus- vagy konfliktus utáni helyzetrel kapcsolatos tevékenységet – amint lehetséges – vegyenek figyelembe a műveletek tervezési lépéseinél, nevezetesen a tényfeltáró fázisban, vagy a válságkezelési koncepciók/műveleti koncepciók kidolgozása során;

16. hangsúlyozza, hogy a biztonsági szektor reformja hatékony eszköz lehet a diplomácia és a védelem megerősítésében, miközben stabil, prosperáló és békés társadalmak kiépítésének elősegítésével csökkenti a hosszú távú biztonságot fenyegető veszélyeket; a biztonsági szektor reformja magában kell foglalja az olyan intézmények és kulcsfontosságú minisztériumi posztok újbóli létrehozását vagy reformját, amelyek fenntartják, illetve felügyelik a fogadó nemzet és lakossága biztonságát;

17. kéri, hogy az EU a biztonsági ágazat konfliktust követő reformjának támogatása során juttassa érvényre a nemek közötti egyenlőség szemléletét, a nemi egyenjogúságra vonatkozó képzést és szaktanácsadást biztosítva az alkotmányosság, a választások, a rendőrségi munka és az igazságszolgáltatás terén;

18. úgy véli, hogy a korábbi háborús vezetőknek teljes mértékben le kell mondaniuk az erőszakról a hatalommegosztást elősegítő hivatalos intézményi szerkezetekben történő részvételt megelőzően, ugyanakkor biztosítani kell azt, hogy a lakosság és valamennyi érdekelt fél aktív tájékoztatást kapjon és részt vehessen a hatalommegosztási megállapodásokról szóló valamennyi vitában;

19. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség szem előtt tartásának fontosságát a békemegállapodásokat előkészítő tárgyalásokon és e megállapodások alkalmazása során, hogy előmozdítsák a nők jogainak alkotmányos védelmét;

20. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mivel konfliktushelyzetekben az áldozatok többségét kézi- és könnyűfegyverekkel ölik meg, sürgősen reagáljon az Európai Bíróság 2008. május 20-i a kézi- és könnyűfegyverek proliferációja elleni fellépésben a Közösség kompetenciájáról szóló ítéletére ⁽¹⁾ azzal, hogy felgyorsítja a kézi- és könnyűfegyverek és lőszerük illegális felhalmozása és kereskedelme elleni fellépés európai stratégiájának végrehajtását, valamint azzal, hogy erősíti az EK-finanszírozás tervezését, nevezetesen az Európai Fejlesztési Alapból és a Stabilitási Eszközből, amelyet a kézi- és könnyűfegyverekhez kapcsolódó programokra kell elkölteni a terepen; kéri, hogy ahol helyénvaló, a multilaterális és regionális pénzüintézetek vezessenek be intézkedéseket kézi- és könnyűfegyverekkel kapcsolatos programok létrehozására a konfliktus utáni területeken az újjáépítési és újra-beilleszkedési erőfeszítések keretében, valamint a kormányzati kérdések konszolidálására, a jogalkotás megerősítésére és a bűnüldöző szervek kézi- és könnyűfegyverekkel kapcsolatos operatív kapacitása javítására irányuló erőfeszítésekben; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy továbbra is mozdítsa elő egy nemzetközi kötelező érvényű fegyverkereskedelmi megállapodás létrehozását valamennyi bilaterális és multilaterális kapcsolatában;

21. úgy véli, hogy a menekültek és az adott országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek önkéntes visszatérését elsődleges szempontnak kell tekinteni a rendelkezésükre álló megfelelő megélhetés biztosítása mellett, elsősorban működő egészségügyi és oktatási szolgáltatások (ideértve a nők számára írás-olvasás tanulási kampányokat is) és munkalehetőségek biztosításával, továbbá hogy mindennek a csoportok közötti párbeszéd, a békére való nevelés, nemzetközi kíséret, az előítéletek csökkentése és a sokszínűség népszerűsítése, a korábban harcban álló közösség bevonása, a területi követelések rendezésével és a korábbi sebek begyógyításával kapcsolatos folyamatok révén kell megvalósulnia; amennyiben az etnikai vagy vallási profilok összeegyeztethetőek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült embereket az egész országban szétszórtan, illetve eredeti falujukban vagy városukban kell letelepíteni, és nem szabad őket nagy csoportokba koncentráltan elhelyezni, mert az konfliktushoz és erőszakhoz vezethet;

22. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a nők befejezhessék és folytathassák tanulmányaikat és képzéseiket a konfliktusokat követően is; úgy véli, hogy e tekintetben aktívan elő kell segíteni az oktatás újrakezdését az ország újjáépítése során;

(¹) C-91/05. sz. ügy, Bizottság v. Tanács.

2008. december 18., csütörtök

23. határozottan kiemeli, hogy meg kell kérdezni és támogatni kell a nők helyi szervezeteit, valamint a béke érdekében létrehozott nemzetközi nőszervezeteket; javasolja, hogy nyújtsanak politikai és pénzügyi támogatást, oktatást, képességfejlesztő és technikai segítséget, ideértve a béketárgyalásokat és a konfliktusok erőszakmentes megoldásáról folytatott tárgyalásokat is;
24. véleménye szerint a tagállamoknak erkölcsi kötelessége a konfliktus sújtotta területekről elmenekülők befogadása; úgy véli, hogy ennek a kötelezettségnek csak a tagállamok közötti tehermegosztással lehet eleget tenni; úgy véli továbbá, hogy a tagállamoknak aktív segítséget kell nyújtaniuk a saját országukba az erőszakos konfliktusok után visszatérni kívánó menekültek számára;
25. megerősíti a fejlődő országokra irányuló, méltányos migrációs politikák alapvető fontosságát; megállapítja, hogy a migráció kedvező hajtóerővé válhat a fejlődési folyamatban, különösen az EU-ban élő migránsok által hazaküldött pénz formájában, az agyelszívás korlátozásával, a hazatérés előmozdításával és az embercsempészet megakadályozásával;
26. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell hozni a családok újraegyesítése és a fegyveres konfliktus által érintett gyermekek újbóli integrációjának elősegítése, valamint az oktatási programokhoz, a szakképzéshez és a pszichológiai támogatáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében, figyelemmel a lányok különleges szükségleteire;
27. kéri a korábban harcban álló felek lefegyverzésére, leszerelésére és újra-beilleszkedésére irányuló bizottsági javaslat hatékony végrehajtását; ideértve a harcoló felek civil társadalomba történő reintegrációját élelem, sátrak, takarók, orvosi támogatás és polgári ruházat biztosításával; a volt katonák eredeti közösségükbe vagy választásuk szerinti helyre történő szállításával; a politikai vagy katonai tisztségviselők nyugdíjprogramjainak támogatásával, a volt katonák számára lakhatás biztosításával és fizetéstámogatási rendszerekkel; állampolgári ismeretek oktatásával a volt katonák számára és pszichológiai helyreállító programok biztosításával a volt harcoló felek számára, valamint további erőforrásoknak a kifejezetten foglalkoztatási és munkahelyteremtési programokra történő elkülönítésével;
28. rámutat, hogy a lefegyverzésre, leszerelésre és újra-beilleszkedésre irányuló programoknak különleges rendelkezéseket kell tartalmazniuk a volt női katonákra vonatkozóan;
29. kiemeli, hogy a gyermekkatonák és a fegyveres erőkhöz toborzott lányok, valamint az ellenük irányuló szexuális kizsákmányolás elleni küzdelem kapcsolódik az olyan területeken élő nők mindennapjainak javítását célzó küzdelemhez, ahol konfliktus utáni helyzetben a béke megszilárdítása és az állam újjáépítése folyik;
30. úgy véli, hogy a lefegyverzésnek, leszerelésnek és újra-beilleszkedésnek a társadalmi és gazdasági fejlettségeket is meg kell céloznia, és pénzügyi támogató programokat kell biztosítania az azonnali szükségletek kielégítésére;
31. úgy véli, hogy a helyiek azonosulása a béketeremtő folyamattal alapvető fontosságú a hosszú távú stabilitás biztosítása érdekében;
32. úgy ítéli meg, hogy a nemzetközi adományozóknak figyelembe kell venniük a regionális és helyi körülményeket a stabilitást és a demokráciát előmozdító újjáépítési politika kialakítása érdekében, a konfliktus utáni társadalmakban a gazdasági fejlődés előmozdítása során szerzett tapasztalatokra építve;
33. hangsúlyozza, hogy egy megfelelő megbékítési stratégia során figyelembe kell venni a nőknek a béke megszilárdításában játszott szerepét; hangsúlyozza, hogy a megbékítési programokban figyelembe kell venni a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek különleges körülményeit;
34. úgy véli, hogy az állam legitimitása csak a helyes és hatékony kormányzással építhető fel; hangsúlyozza, hogy az intézményeknek, a választási folyamatoknak, a szavazók nyilvántartásba vételének, a választói névjegyzéknek, a választói személyazonosság ellenőrzésének és a korrupció elleni mechanizmusoknak a lehető legátláthatóbbnak és elszámoltathatóknak kell lennie, mivel ezek előfeltételei a jogállamiság, az emberi jogok, a demokratikus intézmények, valamint az emberi méltóság védelmének, továbbá a gazdasági fejlődésnek, a beruházásoknak és a kereskedelemnek;

2008. december 18., csütörtök

35. úgy véli, hogy az olyan tényezők, mint a jogállamiság, a stabil pénz, a szabad piac, a hatékony és kompetens köztisztviselői kar, a független bíróság, a korrupciótól mentes törvényhozó és végrehajtó ág alkotják azokat az eszközöket, amelyeken keresztül az egyének és a közösségek – szorgalmukkal és kezdeményezéseikkel – valóban növelhetik nemzetük jólétét;
36. kéri az egyablakos befektetési tanácsok létrehozását, hogy támogassák azokat a prioritást élvező ágazatokat, ahová a külföldi közvetlen beruházások vonzhatók, amelyek munkahelyeket teremtenek a hagyományos mezőgazdasági ágazatokon kívül is a liberális befektetési kódexek és adómentes ipari zónák fejlesztésének támogatásával;
37. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre deregulációs egységet, amely tanácsokat adhat a konfliktusból kikerülő országoknak arról, hogy miként szervezzék meg gazdasági infrastruktúrájukat a kisvállalkozások létrehozását, a bankszámlák megnyitását, az ingatlanok és a társaságok bejegyzését akadályozó vagy késleltető bürokratikus szabályozás megszüntetésével; ahol lehetséges, a kockázati tőke alkalmazásának lassításával és a vállalatalapítás adókedvezményeinek alkalmazásával, különösen a költségvetés támogatási programokon keresztül;
38. kulcsfontosságúnak tartja a nők bevonását a konfliktuson átesett társadalmak gazdasági életébe, társadalmi, gazdasági és üzleti erejük támogatása érdekében, és hangsúlyozza a nők pozitív szerepét a mikrohiteltek tekintetében;
39. határozottan úgy véli, hogy az EU fejlesztési együttműködéssel való helyi azonosulás a nemzeti parlamentek részvételével erősíthető meg, ideértve az Európai Parlament és a partnerországok parlamentjei közötti kölcsönös párbeszédet és kapacitásépítést; ideértve a támogató információs és kommunikációs technológiai rendszereket és technológiai kapacitásokat a technika jelenlegi állásának megfelelő szavazói funkciók létrehozásához; valamint személyi igazolványok biztosításához ott, ahol a születési anyakönyvek és más állampolgárságot támogató dokumentumok nem állnak rendelkezésre;
40. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy segítséget nyújtsanak a helyi hatóságoknak, előmozdítva a megfelelő képzést és a tapasztalatok megosztását; ebben az értelemben emlékeztet az Európai Parlamentnek a parlamenti demokrácia elvei és gyakorlata iránti elkötelezettségére;
41. hangsúlyozza, hogy a konfliktusokon átesett országban tartott választásokon egyedi programok, valamint minden szinten érvényes kvóták révén támogatni kellene a nők részvételét;
42. hangsúlyozza az erőforrások felhasználása átláthatósága és az azokkal való elszámoltathatóság független figyelemmel kísérésének fontosságát, amely fontos szerepet játszhat a konfliktus utáni helyzetben, ha ezeket az erőforrásokat az államépítésbe fektetik be; ugyancsak hangsúlyozza a pazarlás, a csalás és a korrupció valamennyi formája elleni küzdelem fontosságát a megfelelő korrupció ellenes mechanizmusok révén a civil társadalom éber támogatásával;
43. hangsúlyozza az ENSZ korrupció ellenes egyezménye végrehajtásának előre vitele szükségességét annak megakadályozása érdekében, hogy törvénytelen pénzforrások tüzeljék a konfliktusokat és veszélyeztessék a konfliktus utáni helyzetek stabilizálását, mivel a korrupció az intézmények hatékonyságát aláássa, felerősíti a társadalmi marginalizálódást, torzítja a döntéshozatalt és szétzilleszti az alapvető szolgáltatások nyújtását;
44. hangsúlyozza, hogy a helyi közösségeknek, családoknak, civil szervezeteknek – köztük a nőszervezeteknek – a mikrohitel-szervezeteknek és a helyi hálózatoknak nyújtott politikai és pénzügyi támogatás bármely sikeres fejlesztési politika előfeltétele; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy válságos időkben is nyújtsanak politikai és pénzügyi támogatást a helyi béke- és emberi jogi aktivistáknak, különösen az EU Stabilitási Eszköze és annak válságra reagáló komponense révén;
45. kiemeli, hogy konfliktus utáni helyzetekben az ingatlan tulajdonjogának bejegyzését és az ingatlan tulajdonlás szabályszerűvé tételét a nemzetközi emberi jogi szabályok szerint kell végrehajtani annak érdekében, hogy a kormányok, magántársaságok vagy az uralkodó elitek ne sajátíthassák ki a földet illegálisan gyakran a legszegényebbek és a legveszélyeztetettebbek, például a visszatérő menekültek és a lakóhelyükről elűldözöttek kárára; hangsúlyozza továbbá, hogy erőfeszítéseket kell tenni a bíróságok megerősítésére, hogy azok megfelelően tudják betartatni a tulajdon- és kereskedelmi jogot, különösen azokban az országokban, ahol a nők csökkentett jogi státusszal rendelkeznek vagy ahol megtagadják alapvető tulajdonjogaikat;

2008. december 18., csütörtök

46. hangsúlyozza elkötelezettségét a nők és a gyermekek jogainak konfliktust követő helyzetekben történő megvédését illetően, amelynek végső célja az, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket a nők helyzetének megerősítésére, ami a tartós béke és stabilitás elérésének elengedhetetlen feltétele;
47. úgy véli, hogy sok fejlődő ország rendelkezik a fejlesztésekhez szükséges természeti erőforrásokkal, de az olyan természeti erőforrásokkal való rossz gazdálkodás, mint az olaj, a víz, a fa vagy a gyémánt és a kapcsolódó korrupció gyakorlata ismét konfliktushelyzetbe sodorják az országokat; elítéli az ezen erőforrások jogtalan eltulajdonításában és kizsákmányolásában részt vevő – helyi, regionális, nemzetközi és transznacionális – erőket; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és támogassák a természeti erőforrások helyes kormányzását, és lépjenek fel ezek kiaknázása és kereskedelme ellen ott, ahol az hozzájárul a fegyveres konfliktusok kitöréséhez, eszkalációjához vagy folytatódásához;
48. elismeri a Kimberley-folyamat és a Természeti Kincseket Kitermelő Iparágak Átláthatósága Kezdeményezés, valamint az Erdősítés, Bűnüldözés, Kormányzás és Kereskedelem eredményeit és felhív ezek megerősítésére és hatékonyabb végrehajtására;
49. ismét hangsúlyozza az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról szóló, 2008. március 14-én az EU főképviselője és az Európai Bizottság által az Európai Tanácsnak benyújtott dokumentum ⁽¹⁾ következtetéseit, figyelmeztetve arra, hogy az éghajlatváltozás fenyegeti a világ túlterhelt államait és régióit – amelyek már eleve sérülékenyek és ki vannak téve a konfliktusnak – új bevándorlási hullámokat generál, és fokozza az EU-t fenyegető biztonsági kockázatokat; sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az éghajlatváltozási szempontokat béketeremtő törekvései során;
50. úgy véli, hogy a konfliktusok áldozatai számára biztosított igazságszolgáltatás alapvető fontosságú, és hogy a nemzeti bíróságok – amennyiben a bírósági rendszer működőképes, független és pártatlan – a nemzetközi büntetőtörvényszékeknél megfelelőbb fórumok lehetnek az igazságszolgáltatási folyamattal való azonosulás és az elkövetők megbüntetésének biztosítására; ennek keretében javasolja a konfliktus utáni helyzetekben, hogy vizsgálják meg annak a lehetőségét, hogy a konfliktus során elkövetett emberi jogok megsértését feltérképezik;
51. kéri a bírósági rendszer megerősítését a bírák és ügyészek képzésével, a bírósági reformról szóló konferenciákkal, a bírósági kinevezések független rendszerével, a bírósági személyzet megfelelő bérezésével, a bíróságok számára berendezések biztosításával, a bírósági adminisztráció, nyilvántartások, költségvetés és humánerőforrás gazdálkodás javításával, és számítógépeket is magában foglaló modern technológia beszerzésével az esetek nyomon követéséhez;
52. kéri a veszélyeztetett csoportok, etnikai kisebbségek, földdel nem rendelkező földművesek és más marginalizált csoportok számára a jogsegély, valamint jogi alapismereti képzés biztosítását a tapasztalt nem kormányzati szervezetek által biztosított bírósági rendszerhez való hozzáférés növelése érdekében;
53. alapvető fontosságúnak tartja, hogy véget kell vetni a nemi alapú erőszakos bűncselekmények büntetlen elkövetésének, és ezeket a bűntetteket – ahol lehetséges – ki kell vonni az amnesztiára vonatkozó rendelkezések alól, és biztosítani kell, hogy a szexuális erőszak valamennyi áldozata, különös tekintettel a nőkre és a fiatal lányokra, egyenlő törvény előtti védelemben részesül, és ugyanolyan mértékben fér hozzá az igazságszolgáltatáshoz; tekintettel arra, hogy sok társadalomban a nők és a gyermekek hátrányt szenvednek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésben, úgy véli, hogy szükség esetén különleges megoldásokat kell alkalmazni;
54. hangsúlyozza hogy a nemi erőszakot szenvedett nők számára teljes hozzáférést kell biztosítani a nőgyógyászati és rehabilitációs szolgáltatásokhoz, valamint azokhoz a programokhoz, amelyek célja a megbélyegzésük leküzdésének támogatása;
55. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1820. számú határozatának elfogadását, és különösen azt, hogy a határozat elismeri, hogy a nemi erőszak a nemzetközi béke és biztonság ellen irányuló fenyegetés;
56. hangsúlyozza a gyermekek és különösen a lányok speciális igényei figyelembe vételének jelentőségét a konfliktus utáni helyzetekben, különösen az oktatás tekintetében;

(1) S113/08.

2008. december 18., csütörtök

57. elégedettségét fejezi ki az EU és a Nemzetközi Büntetőbíróság közötti együttműködés tekintetében; hangsúlyozza, hogy az uniós támogatás alapvető fontosságú a Büntetőbíróság megbízatásának érvényesítése érdekében; úgy véli, hogy valamennyi államnak alá kell írnia és ratifikálnia kell a Római Statútumot annak érdekében, hogy biztosítsák a Nemzetközi Büntetőbíróság rendszerének operatívabb, koherensebb és egységesebb működését; sürgeti az EU-t és az Afrikai Unió tagállamait, hogy valamennyi konfliktushelyzetben következetesen és haladéktalanul foglalkozzanak a Nemzetközi Büntetőbíróság által kibocsátott valamennyi elfogatóparancs végrehajtásával;
58. sürgeti a tagállamokat, hogy az emberi jogok jövőbeli megsértésének megakadályozására irányuló egyik leghatékonyabb eszközként folytassák a büntetlenség elleni küzdelmet, többek között a nemzetközileg létrehozott törvényszékek működésének támogatásával;
59. hangsúlyozza, hogy a tartós béke sok szempontból a közösségi alapú hozzájárulás és a békefolyamatban való aktív részvétel függvénye, amely folyamat csak akkor lehet törvényes és sikeres, ha abba fontos társadalmi funkciójuk – az élelmiszertermelésben, és a család ellátásában különösen a fejlődő országokban betöltött döntő szerepük – révén a nőket ugyanúgy bevonják; kéri – arra a tényre való tekintettel, hogy a nők és a gyermekek teszik ki a menekültek 80%-át –, hogy a nők különleges támogatásban részesüljenek és a béke és a stabilitás elősegítésénél nagyon fontos szereplőnek ismerjék el őket – és hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösség által a helyi, nemzeti és nemzetközi kezdeményezéseket összekötő civil társadalmi hálózatok támogatásában játszott szerep létfontosságú a békefolyamatban;
60. kéri az állandó Békebizottságok létrehozását, amelyekben valamennyi szembenálló fél befolyásos tagjai részt vesznek, annak érdekében, hogy megelőzzék a nagyméretű erőszak kitörését;
61. úgy véli, hogy az erőszakmentes konfliktusrendezéssel és a békére neveléssel kapcsolatos képzéssel párosulva a megfelelő civil szervezetek a szemben álló csoportok közötti párbeszéd elősegítőiként használhatók fel; támogatja a párbeszéd lehetőségeinek létrehozását nemzeti konferenciák, kerekasztal- beszélgetések szervezésével a szemben álló felek között, kiscsoportos kapcsolatteremtő találkozókat helyi szinten, a helyi civilszervezetek és közösségi vezetők és a hagyományos intézmények vezetőinek közvetítési képzsét;
62. felhívja a tagállamokat, hogy fejlesztési projektjeik végrehajtása során először maguk közül jelöljenek ki egy vezető partnert a jelentéstételi mechanizmusok egyszerűsítése érdekében (még akkor is, ha a projekt finanszírozása másik tagállamból származik) a donorok közötti koordináció és következetesség elérése érdekében, ide értve a számviteli szabványok és közzétételi előírások létrehozását a nemzeti parlamentek, helyi hatóságok és a nemzetközi szervezetek tekintetében;
63. úgy véli, hogy ösztönözni kell a nők nagyobb mértékű részvételét és jelenlétét a médiában és a nyilvános fórumokon, ahol kifejezhetik véleményüket;
64. emlékeztet rá, hogy az anyakönyvi nyilvántartásba vétel alapvető emberi és állampolgári jog; hangsúlyozza, hogy az anyakönyvvezés különösen fontos fegyveres konfliktusok idején és az azokat követő időszakban, mert hozzájárul ahhoz, hogy védelmet nyújtson a gyermekeknek jogaik megsértése ellen; ezenkívül az anyakönyvi nyilvántartásba vételt alapvető fejlesztési kérdésnek kell tekinteni;
65. hangsúlyozza a konfliktus-érzékeny megközelítés szükségességét a fejlesztési programok tervezésének, megvalósításának, figyelemmel kísérésének és értékelésének teljes ciklusa során a konfliktus dinamikájára gyakorolt pozitív hatásaik maximalizálása és negatív hatásaik minimalizálása érdekében; hangsúlyozza a konfliktuselemzés következetes végrehajtásának és a konfliktus fő mozgatórugói megértésének fontosságát; úgy véli, hogy a teljesítménymérési értékek bevezetése hasznos eszköz a fejlesztési együttműködési fellépések hatásainak értékelésére;
66. kéri a konfliktus zónával szomszédos államok aktív részvételét a konfliktus utáni fejlesztési és újjáépítési tervben a nemzetközi közösséggel együtt;
67. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minden ország helyzetének kezelésekor alkalmazzanak regionális megközelítést;

2008. december 18., csütörtök

68. továbbra is tevékenyen részt kíván venni a Bizottságnak az EU bizonytalan helyzetekre adott válaszairól szóló fent hivatkozott közleménye keretében végzett munkájában; felhívja a Tanács és a Bizottság figyelmét arra, hogy ettől kezdve halaszthatatlanná vált, hogy e túl lassú munkálatok gyorsan konkrét, helyszínen megvalósítandó fellépésekben valósuljanak meg, olyan fontos területeken mint az egészségügy és az oktatás, és felhívja a Bizottságot, hogy teljes körűen tájékoztassa az Európai Parlamentet a továbbiakban tett lépésekről, tekintettel az országtanulmányok következtetésére és különösen ezen eredményeknek a későbbi fellépések meghatározásában és megtervezésében való felhasználása tekintetében;
69. szükségesnek véli, hogy az Európai Közösségek harmadik országokba utazó valamennyi küldöttségében a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó képviselő is jelen legyen, aki megfelelő felhatalmazással, szakértelemmel és forrásokkal rendelkezik;
70. hangsúlyozza, hogy a bizonytalan helyzetben lévő országok lakosságának sürgősen szüksége van arra, hogy mind a saját, mind az országa helyzetében pozitív változást tapasztaljon, és ennél fogva felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ne mulasszák el a helyszíni fellépések láthatóvá tételét;
71. támogatja az erőszakos konfliktusok megelőzésére irányuló európai uniós programot, valamint az EU 2009. évi cselekvési tervében előírt biztonsági és fejlesztési intézkedéseket, és sürgeti a Bizottságot, hogy szenteljen fokozottabb prioritást a béketeremtéssel kapcsolatos intézkedések végrehajtásának;
72. hangsúlyozza az EK személyzet kapacitásépítésének fontosságát a konfliktusérzékeny programozás különleges iránymutatások alapján történő végrehajtása érdekében, különös tekintettel a megfelelő személyzet számára készített rövid és a helyzetre szabott, a konfliktusérzékenységről szóló útmutató elkészítésével, amely felhasználja a békére és konfliktusokra vonatkozó hatásfelmérési rendszereket és a konfliktusérzékenységgel szülő forráscsomagot;
73. úgy véli, hogy a konfliktus utáni átmenet kihívásaival való hatékony megbirkózás érdekében az intervencióknak időbelinek, rugalmasnak és előre tervezhetőnek kell lenniük;
74. hangsúlyozza, hogy az EU valamennyi misszióján (ideértve a közvetítő- és a tárgyalócsoportokat, a rendőrséget és a békefenntartó erőket) jelen kellene lenniük a nemi egyenjogúsággal kapcsolatos tanácsadóknak és biztosítani kell az oktatást, a nők legalább 40%-os részvételével minden szinten, ideértve a legmagasabb szinteket is;
75. kéri a Bizottságot, hogy végezzen kutatást a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az EU külső misszióin;
76. rámutat, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó szemléletet érvényesíteni kell a béke érdekében folytatott kutatásokban, a konfliktusok megelőzése és elhárítása, illetve a konfliktusokat követő helyreállítás során, a pénzügyi eszközök felhasználáskor, illetve az országos és regionális stratégiai dokumentumokban és minden külső beavatkozás tervezésekor;
77. támogatja az EU különleges képviselőinek hivatalát, mivel ez jelenti az EU fő eszközét a politikai rendezések közvetítésének előmozdításában, illetve a konfliktus utáni társadalmakban a tartós politikai stabilitás előmozdításában;
78. ösztönzi az EU-t a bevált gyakorlatok megerősítésére olyan kérdések esetében, ahol kiterjedt együttműködésre van szükség a politikai, katonai, humanitárius és fejlesztési szereplők között a konfliktusmegelőzés, a közvetítés, a békefenntartás, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a humanitárius segítségnyújtás, valamint a hosszú távú újjáépítés és fejlődés terén;
79. felhív az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. határozata végrehajtásáról szóló EU intézkedési terv kidolgozására, és kéri a Bizottságot, hogy sürgesse a partnerországokat és az EU-tagállamokat nemzeti intézkedési tervük kidolgozására; javasolja az EU az emberi jogok védelmére vonatkozó útmutatásainak és az EBVP misszióknak a felülvizsgálatát az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. és 1820. határozatának való teljes körű megfelelés biztosítása érdekében;

2008. december 18., csütörtök

80. hangsúlyozza, hogy a Bizottság köteles a partnerországok arra irányuló erőfeszítéseit támogatni, hogy azokon a területeken, ahol költségvetési támogatás alapján közösségi segélyezésben részesülnek, fejlesszék hazai kapacitásukat a demokratikus elszámoltathatóság tekintetében (parlamenti ellenőrzés, auditálás); sürgeti a Bizottságot, hogy robusztusabb és következetesebb módon teljesítse ezt a kötelezettségét; hangsúlyozza, hogy a megfelelően felkészített parlamentáris ellenőrző testületek és számvéviszéki intézmények az EU költségvetési támogatás fenntartható hatása elérésének lényeges tényezői; felhív a civil társadalom figyelemmel kísérése és felügyelő mechanizmusainak kidolgozására annak érdekében, hogy ezek rendelkezzenek a megfelelő jogkörökkel az uniós költségvetési támogatás felhasználásának és hatásának nyomon követéséhez;

81. felhívja a beruházási bankokat, többek között az Európai Beruházási Bankot, hogy biztosítsák a konfliktus utáni országokban nyújtott kölcsönök és befektetések, különösen az erőforrásokban gazdag országok esetében, megfeleljenek az emberi jogi és környezetvédelmi normáknak és ne tüzeljék a feszültségeket;

82. elismerően szól az ENSZ újonnan létrehozott Béketeremtési Bizottságának munkájáról; rámutat támogatási kérdésekben a nemzetközi partnerekkel való együttműködés szükségességére, ideértve különösen az ENSZ-t; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák az ENSZ rendszere számára a megfelelő erőforrásokat, valamint az ENSZ Béketeremtési Bizottsága és más ENSZ testületek részvételével országon belüli folyamatokhoz nyújtott támogatással való elszámolást;

83. hangsúlyozza, hogy a törekeny stabilitású országokban a fejlődéshez nyújtott segély a béke megszilárdításának és a konfliktusok megelőzésének igen fontos eleme, de a fejlődési segély és a konfliktusok leküzdéséhez nyújtott segély nem tartalmazhat katonai eszközöket vagy részeket;

84. javasolja, hogy a konfliktusok utáni övezetekben szolgálatot teljesítő ENSZ-alkalmazottakra vonatkozó magatartási kódex megerősítését, és felhív a zéró tolerancia elvének alkalmazására a békefenntartók vagy a nem-kormányzati szervezetek alkalmazottai által elkövetett nemi erőszakkal szemben;

85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtárgyalójának, az ENSZ Béketeremtési Bizottságának, az AU Bizottságának, az AU Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek és az AKCS–EU KPK-nak.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0640

Az Európai Parlament 2008. december 18-i állásfoglalása a zimbabwei helyzetről

(2010/C 45 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Zimbabwe-ről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a legutóbbi, 2008. július 10-i állásfoglalására a zimbabwei helyzetről ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2004. február 19-i 2004/161/KKBP tanácsi közös álláspontban ⁽²⁾ Zimbabwe-vel szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket 2009. február 20-ig megújító 2008. február 18-i 2008/135/KKBP tanácsi közös álláspontra ⁽³⁾, illetve az egyes, Zimbabwe-vel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 314/2004/EK tanácsi rendeletet módosító 2008. december 8-i 1226/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾, valamint az Európai Tanács 2008. december 11–12-i, Zimbabwe-ről szóló következtetéseire, melyben komoly aggodalmának ad hangot a Zimbabwe-ban kialakult egyre aggasztóbb humanitárius helyzet miatt,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 2008. november 28-án a zimbabwei helyzetről Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) elfogadott állásfoglalásra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0364.

⁽²⁾ HL L 50., 2004.2.20., 66. o.

⁽³⁾ HL L 43., 2008.2.19., 39. o.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2008.12.10., 11. o.